

Erdal Balcı

- şiirler -

Yayın Tarihi:

19.11.2025

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği  zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Ak Keme

Ak Keme (Beyaz Yelkenli Tekne)

Issık Göl'ün kıyısında bir çocuk,
Yelkenli bir gemi çizerdi kumlara,
Ak Keme koymuştu adını,
Birgün gelecek diye bakardı sulara.

Ak Keme,Bir çocuğun rüyası,
Ak Keme,özgürlüğün adı
Ak Keme,Bir kaçışın planı,
Babasına kavuşacaktı.
Olmadı;
Uçmak isterken göğün mavisine.
Denk geldi dünyanın zalim yüzüne,
Dayanamadı;
Bıraktı kendini soğuk sulara,
Gözyaşı göle karıştı,
Oysa tek hayali vardı
Balık olup sana ulaşmaktı.

Erdal Balcı

Araftayım

Araftayım!

Ruhum seni arzular,bedenim dünya der,
Bir adım atsam sana,onu da dünya yer,
Bir adım ileri bin adım geri, Araftayım Allah'ım,
Kaybettim özümü,n'olur bana geri ver.

Bilirim duam ulaşmaz sana,
Cehennem yakar ruhumu, cennet uzak bana,
Araftayım Allah'ım!
Hangi kapıyı çalayım?
Yusuf değilim!
Kuyularda mı kalayım.

Nefsim ve şeytan bir imiş ezelden,
Ezip geçecekler bin kez üzerimden,
Bir yanımla yan der diğer yanımla dayan,
Gücüm kalmadı Allah'ım, halım sana ayan.

Erdal Balcı

Ay Yüzlüm

AY YÜZLÜM

Ay utanır çıkmaz, senin çıktığın gece,
Sönük kalır,saklanır buluta gizlice,
Yüzünü gören yıldızlar,kayıp gider hızlıca ,
Ay yüzlüm ceylan gözlüm,ben seni çok sevdim.

Güneş çıkınca ay ve yıldızlar kaybolur,
Seni gören güneş, nurundan olur,
Çöle düşen Mecnun yolunu bulur,
Ay yüzlüm ceylan gözlüm,ben seni çok sevdim.

Kalbinin nuru, yüzüne vurmuş,
Yüzünün güzelliği dillere düşmüş,
Seni gören bülbüller, güllere küsmüş,
Ay yüzlüm,ceylan gözlüm,ben seni çok sevdim.

Erdal Balcı

Babamın Hatırası

Anama sordum ne zaman doğdum,
Kar yağıyordu!
Yaz mı kış mı bahar mı?
Kazma zamanı oğlum kazma zamanı.
Anladım!
Nisan sonu Mayıs ortası.
Yedi kardeşiz,
İkisi hariç, hepsi 1 Ocak,
Ardından hepsinin birer yıl olacak.
Birgün memur sormuş?
'Emmi bu iş,1 Ocak, nasıl olacak?'
Bamam demiş,
Sana ne hayran sana ne kurban,
At benim avrat benim,
Bak bu silahda benim,
Yaz kağıda hepsi bir,1 Ocak olacak.
Anlatırdı gülerdik:)
İşte böyle bir çocukluk anısı,
Babamın hatırası.

Erdal Balcı

Bir Rüya

O (sav) gelmişti

Dediler,O (sav) geldi, koş eve,
Yetiştım nefes nefese,
Oturuyor baş köşede,
Vardım yanına, oturdum huzurda,
Elini öpmek istedim,
Tebessüm etti,
Dedi,"sonra sonra"...

Erdal Balcı

Eyvah !

Eyvah!

Geçmez sandığım gençliğim geçti,
Bitmez dediğim ömrüm bitti,
Hayran hayran aynada baktığım yüzüm,
Yüzümde derin çizgiler,
Bir de yüreğe oturmuş,
Koskocaman bir hüzün.

Sözün bittiği günleri yaşıyorum, ağlama iki gözüm...

Erdal Balcı

Geride Kalanlar

Bir gece bir rüya gördüm..
Büyük bir gölün kenarında,
Toplanmış duruyoruz dostlarla,
Gölün içine serpilmiş onlarca küçük ada,
Dedim, hayırdır hikmeti ne ola.
Dediler, adalardan birine Peygamber Efendimiz gelecek,
Kıyıda duran kayıklar bizi, O'na götürecektir.
Yüreğim tutuştu,
Dedim bu kadar günahla, nasıl varılır huzura
Hele bir sarıla,
Yığılıp kalırım orada.
Dostlar bindi kayığa vardı adaya,
Ellerim dizimde ben kaldım geride.
Telaşlandım, sağıma soluma bakındım,
Bir ben kaldım bir ben kaldım.
Arkama baktım,
Yerde söğüt dalları,
Birini aldım.
Koşmaya başladım.
Ben koştukça yollar yokuş oldu çıkılmaz oldu,
Söğüt dalını yukarı uzattım,
Tutan olmadı tutan olmadı.
Ayağımın altı çamurlaştı,
Umudum kalmadı,
Derken bir ses duydum sağımdan,
Diyordu iki kişi,
"Şu geride kalan var ya! Bir zamanlar bu gurubun en akıllısı en iyisi en efendisi "
Son bir garet! Söğüt dalını yukarı uzattım,
Dedim "kimsem yok Allah'ım sana dayandım".
Derken, söğüt dalının altında, kökler çıktı her yerden,
Hatta çamurun içinden.
Köklere tutundum çıkarken yukarı,
Uyandım rüyanın içinden....

Erdal Balcı

Gitme Kal Gençliğim

Gitme Kal Gençliğim
Hani gitmeyecektin söz vermiştin,
Seni sevdiğim kadar, sende beni sevmiştin,
Ruhun yaşlansada ben yaşlanmam demiştin,
Gitme Kal Gençliğim gitme Kal.

Gitme nolur!
Sana yine çaylar koyayım,
Sen uyu ben başında durayım,
Gitme Kal kurban olduğum,
Gitme Kal sana doyayım.

Gitme Kal Gençliğim!
Hem ben seni bunca severken,
Reva mı bu yaptığın?
Ben senken sen de benken.

Gitme Kal Gençliğim!
Seni nasıl özleyeceğimi bilmez misin?
Hiç mi hatırım kalmadı sende,
Ne istersen vereyim,
Bende kalan herşeyi al,
Bak biraz akıl,
Sevgi var Bir tutam,
Dur! gitme, yalan söyledim,
Biraz da UMUT var bohcamda,
Beni ayakta tutan.
Anlaşıldı gideceksin!
Tamam git!
Bir isteğim var senden,
Giderken, geçmişi de götür benden,
Ama her şeyi al yanına,
Kuru bir can kalsın bana,
Bakarsın dost oluruz onunla,
Hadi git!
Bundan sonra, bakma ardına.
Kalmadı;
Gözde fer dizde derman,
Anladım!
Geldi Ferman!
Bundan sonra üstüme,
Mezar taşı yastık, toprak yorgan olsun göğsüme.
Hadi git!

Erdal Balcı

Gölüm

Gölüm

Ölüm mü gülüm!
Gözlerinden olsun !
Gözlerinden olsun gülüm gözlerinden olsun!
Doldur acıları kadehime,
Zehirde olsa,elinden olsun!
Elinden olsun gülüm elinden olsun!
Güzel bir söz,olmasada dilinden,
Beklerim gülüm beklerim, gönülden olsun.
Sensizlik cehennem!
Cennet!
Bir tebesümlük gülüşün olsun.
Kavuşmak!
Yeterki olsun be gülüm yeterki olsun!
Olsunda mahşerde olsun!

Erdal Balcı

Hicran

Hicran

Ey yâr-ı bî-vefâ, dil-hâne-i gamda bıraktın sen,
Âh ile yanar gönül, şem`-i perîşânamda bıraktın sen.

Sîne çâk çâk oldu firâkınla ey meh-i tâbân,
Zülfünle bağladın, hicran-ı zindânımda bıraktın sen.

Âvâre sevdâya düşürdün beni, ey yar-ı dilârâm,
Vuslat hayâl oldu, hicranı-ı meydânımda bıraktın sen.

Tîğ-i cefân değdi, şehîd-i aşk eyledin beni,
Hakkın huzûrunda, niyâz-u fermânımda bıraktın sen.

Gerçi kavuşmak yazılmadı ise tal`at-ı yâre,
Adını ebediyen, kalbimin dîvânında bıraktın sen.

Erdal Balcı

Kuř ve Kalem

“Yaz ey kalem...

Yaz ki, uęsuz bucaksız göklerde serbest iken,
Bir kafese mahkm olmuř ruhumun hlini bilsinler.

Yaz,aşkın ateşiyle yanan gönlümü...
hasretin gamında solanmrm...

Yaz, kırıldığım vakti,bin parça olduğum hli,
Gönül bahçemde bülbül iken,kalbe batan dikenini,
Ya kalem yaz, bilsinler.

Erdal Balcı

Leyla

Leyla
Leyla, bir cisim,
leyla bir mevsim,
Leyla,bir heves değil,
Leyla,bir nefes.
Leyla,karşılıksız aşk,
Leyla,vazgeçilmiş dünya,
Leyla,umutsuz bir sevda.
Leyla,dün bugün yarın,
Leyla'dan önce dünya,
Leyla'dan sonra dünya,
Leyla,bir güneş ,
Leyla.yakan ateş.
Leyla,kanayan yara,
Leyla, kanayan yaraya şifa,
Leyla,bitmeyen sevda.
Leyla,başlarda taç,
Leyla,ağarmış saç,
Leyla,af değil
Leyla, zindan
Leyla, unutulmuş zaman,
Leyla,deli olup taşlanma.
Leyla,bir ömür onsuz yaşlanma,
Leyla,boşluk,
Leyla,yokluk.
Leyla,sonsuzluk.
Leyla aşk,
Leyla azap,
Leyla şarap,
Leyla,çölde serap.
Leyla'yı seven harap,
Leyla'yı sevmeye razıysan,
Leyla,sana,yaşanmış hitap.

Erdal Balcı

Ne Sen Güldün Ne Ben Öldüm Sevgilim

Ne Sen Güldün Ne Ben Öldüm Sevgilim

Ellerimizi açıp göge,yemin etmiştik ilk gece,
Beraber yaşayıp ölelim diye...
Ne sen güldün ne ben öldüm sevgilim.

Bir gülüş versin diye dudağına,
Sen uyurken dua ederdim Allah'a,
Ne sen güldün ne ben öldüm sevgilim.

Çiçekler açtırdım bahçende,kış ortasında baharlara,
Kar yağdırdın gülüm,temmuz ayında saçlarıma.
Ne sen güldün ne ben öldüm sevgilim.

Ey yazılmış çilem,yüreğimde fırtına,beynimde deprem,
Sen gülmeyince,ölüyorum ben,içten,
Ne sen güldün ne ben öldüm sevgilim.

Bir kasırga kopsun,taş yerden göğе,
Götürsün beni bir meçhule
Elbet birgün güneş doğar,vurur yüzüne,
O vakit tutarım sözümü,gülüşünle birlikte,
Giderim,sen olmadan ölüme...

Ne sen güldün ne ben öldüm sevgilim
Ne seni güldürebildim ne kendimi öldüre....

Erdal Balcı

Off Anam Off !

Off Anam Off !

Beni seni daha dünyaya,gelmeden sevdim.

Ben seni kalu beladan sevdim,

Rabbimden diledim.

Anam olmanı istedim.

Dünyaya geliş vesilem, razı olursan benden, seninlen cennete girem,

Off anam off!

Birgün görmedin! Birgün yemedin içmedin giymedin!

Giynce hep siyahlar giydin!

Eller kalktı sana,yerlerde sürüklendin.

Gözyaşların kana karıştı,başında beyaz saçların,taşa toprağa bulaştı.

Off anam off !

Gücüm yetmedi elinden almaya, gücüm yeterdi ancak,

Dertleri içime atmaya...

Oy aney! kurban aney!

Derdimi kime diyem

Söyle,kendime nasıl gelem,

İmkân var mı geçmiş i silem.

Bende seninle yaşlandım aney!

Aynı yastayız aney aynı yaşta!

Çilen bitmedi hastalık vurdu,

Betin benzin sararıp soldu,

İçine atıp durduğun dertler,

Genç yaşta gelip seni buldu.

Beni de buldu aney beni de buldu!

Önce içime sonra dışıma vurdu .

Babamla yan yana görenler şaştı!

Beni de yetmiş yaşında sandı ,

Bak bende senin gibi yaşamadan,

Yaşlandım aney yaşlandım aney!

Off aney off aney !

Çocukluk derler, yaşamadım,

Gençlik derler, çosamadım,

Sana oğul, olamadım,

Gördün mü aney bende yaşlandım.

Gördün mü aney aynı yastayız !

İlaçlar olmasa ayakta durmak zor,

Geçmişin acısı yürekte kor,

Gel birde bana sor!

Bende senin gibi yaşamadım aney!

Bende senin gibi yaşamadım aney!

Erdal Balcı

Sevgili Eşime

Canımın İçine..

Canımın İçine (Sevgili Eşime)

Gözlerin,ah o gözlerin,
Hâlâ ilk günkü gibi,
Yokluğunda kaybolan beni,
Varığınla bulduğum cennetim.
Kalbin...
Tertemiz bir sığınak,
Ne zaman yorsam kendimi,
Ne zaman düşsen aklıma,
Yetişir imdadıma.
Bil ki,
Senin yokluğunda,
Dünya eksik,
Hava eksik,
Ben eksik.
Sen varsın ya!
İşte o zaman tamamlanır,
Nefes alırım.
Gözlerine bakınca ,yaşadığımı anlarım.

Erdal Balcı

Sitem

SİTEM

Gelmeyeceksin Biliyorum!

Karanlık, içime çöken ebedi zindan,
Ne dua yetişir, ne de bir ferman,
Vuslat hayal oldu, umut beklenir mezar taşından,
Güneş doğmaz, karanlık gecemden.

Hayalin bile silindi gözlerimden,
Külleri savruldu aşkın, yanan ateşinden,
Vuslat yok, umut yok, sabah da olmaz,
Ölüm susar belki, bu gam sözlerimden.

Kapılar kapalı, yollar hep çıkmaza,
Kavuşmak yok bize,
Sonsuz bir ayrılık yazılmış anlimiza,
Gerek yok fazla söze....

Erdal Balcı

Son Siğara

Son Sigara

Son bir siğara daha yak, gece ağır, sessiz, kara,
Küllerine sinmiş hatıramız, kapanıyor yavaşça.
Gözlerimde yanan kıvılcım sönmeden önce,
Dumanında saklı kalan, son cümleler var hâlâ.

Son bir siğara daha yak, içimde fırtına koparan,
Küllük dolusu suskunluk, ellerimde senden kalan.
Son bir sigara daha yak, dumanı ile kalp çizelim,
Ateşiyle de kalbin içinden geçelim.

Erdal Balcı

Tanrı Dağlarında Sevdam

'Sana yine seni yazdım,sana yine sana yandım'

Seni sevdiğim günler,hala ruhumu yakar,
Daha on altısında, bir, ilkbahar.
Gözleri,Isık Göl kadar derindi,
Adım dilinden düşmezdi.

Narın'nın soğuk rüzağarı saçlarını savurur,
Savrulan saçları boynuma dolanır...
Sevda hızlıydı,iki gencin yüreğinde,
Gülünce,sanki kalbi atardı içimde,
Önce,yollar ayrıldı,beklemek zorunda kaldı,
Zaman geçmez oldu,sonra düşman...
Telefonlar suskun,Mektuplar rüzgara karıştı.
Birgün bir haber geldi!

CANINA KIYMIŞTI !

Uçmak isterken göğün mavisine,düşüverdi bembeyaz karın üstüne
Daha on altısında, baharında,yolun başında,
Gülen yüzü solmuş,görenler şakın!
Dudağında,son bir nefes
"AŞKİM".

Düştün ama,toprağa değil yüreğe,
Yağan her yağmurda,karda,
Kayan her yıldızda,
Sende varsın diye,
Bakamaz oldum göğe.
Yaşarım!
Sensizde yaşarım,yaşadığıma şaşarım!
Sen tabutun içinde,ben toprağın üstünde.

EY TANRI DAĞLARININ GÜZELİ!

Senin adınla dolu odalarım var,
Her köşesi yokluğunu fısıldar,
Tanrı Dağlarına uzanan yolların üstünde,
Rüzgarla yarışan acılarım var....

EY TANRI DAĞLARINDA KALAN SEVDAM !

Geceleri yüzünü ararım karanlıkta,
Gündüzleri rüzgar götürür sesini uzaklara,
Belkide başka bir yerde başka baharda,
Sen yine gülersin,
Bir nehrin kenarında,
Savurursun saçlarını,
Narın'nın soğuk rüzgarında.

EY TANRI DAĞLARININ SOLAN GÜLÜ !

Seninle öğrendim ölümün sessizliğini,
Seninle öğrendim çaresizliğin ismini,
Seninle öğrendim sensizliği....

Tanrı Dağlarına bakarım,
Orada bir ışık ,yol ararım,
Yaşarım Nurgül,üm yaşarım,
Günahınla yaşarım!
Ölen kimmiş ,görmeyen göze şaşarım.

EY TANRI DAĞLARINDA YATAN SEVDAM !
Kendime geledim,gelemeycem belkide!

Erdal Balcı

Ve İnsan Aldandı

Ve insan aldandı!

Bir fısıltı düştü kulağa,karanlığın içinden,
Bir sevda düřtü kalbe,İnce ve sinsi.
Daha çok olsun,daha yüksek olsun,
Daha parlak olsun dünyam dedi.

Nefsin hoşuna giti,
Bir makamın gölgesini,
İki alkış üç kuruş menfaatini,
Unuttu,adalatin terazisini,
Sözünden caydı,özünü sattı,
Ve İnsan Aldandı !
Nefis,ateş gibi üfledi içinden,
Kibrin dikenini sarınca,kalbi derinden,
Vicdan susup merhamet göçünce,
Ve insan aldandı böylece !
Bir avuç altın ,bir tomar kağıt,
Gözünü kör etti hakikate,
Bir fakir düştü kapısına bir de zengin,
Fakiri kovdu,zengin geçti baş köşeye,
Ve insan aldandı böyle,kimbilir kaç kere!

Göz kamaştırdı gülüşler,
Geceyi süsledi bedenler,
Bir anlık lezzet için,
Geçti bir ömürlük izzetten,
Ve insan bir daha aldandı gerçekten!

Toprak kayarken sessizce,ayağının altından,
Ebediyet çağırırken onu taa !! Uzaklardan,
Dünya zindanında zincir vuruldu ayaklarından,
Yol belliydi aslında,uyarı çoktu,ama kulaklar sağırdı
Mühür vuruldu kalbine,gidemedi öteye,
Ve insan aldandı ! Böylece.

Erdal Balcı

Vera'nın Bakışı

Vera'nın Bakışı
Bir ömrü saklayan sessizlik gibi.
Gözlerinde veda'nın acısı,
Sevda'nın ağırlığı,
Ruhumun derinlerine işleyen,
Vera'nın bakışı

Bir yangın gibi dokunur kalbe,
Sonra,serin bir sığınak olur,
Ruhun en kırılgan yerine.
Bakınca Vera'nın gözlerine.

Vera'nın son bakışı,
Sevgi bu kadar çıplak,
Acı bu kadar tatlı,
Ve an bu kadar sonsuz...
Huzur veriyor insana,
Senden önce ölürsem
Sende öyle, bak bana .

Erdal Balcı

Yanmayı Göze Almak

Yanmayı göze almak!

Kahrolsun!
Kahrolayim!
Lânet olsun sana!
lânet olsun bana!
Çık git artık, kalan aklımdan,
Çık git kurban olayım.
Alacağın ne kaldı, Vereceğim ne kaldı?
Lannet olsun, kahrolasin,
Aşkın da de yere batasin.
Lânet olsun, kahrolayim,
Seni ne zaman gülerken görsem Affediyorum!!

Erdal Balcı